

◀ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ▶

[Από ένα λησμονημένο ημερολόγιο θλίψεων].

Στόν Νότη Γρίσπη

ΟΥΡΑΣΤΗΚΑ πειά νά σ' ἀγαπῶ
ἔτσι.

Τόσα χρόνια εἶνε τώρα, ποῦ σοῦ
χάρισα ὅλη τή δύναμι τῆς ψυχῆς
μου χωρίς ν' ἀκούσω ἀπό τὰ χεῖ-
λη σου τή μόνικη ποτέ, χωρίς νά
ξανοίξω 'στά μάτια σου τοῦ πόνου
μου τή ζωγραφιά.

"Όταν τὸ τρελόπαιδο τῆς 'Α-
φροδίτης μοῦ ἔδειξε τὸν ἰδανικό
μου κόσμο ἐνσαρκωμένο σέ σένα, ἦσαν μικρὸ κορι-
τσάκι ἀκόμα καὶ δὲν ἤθελα 'στῆς ἀθώας παιδούλας
τῆ ψυχῇ νά ψιθυρίσω λόγια ἀκατάληπτα τότε. "Εγὼ
μόνον φίλος σου, κατόρθωσα νά σπονδάσω τὸν χαρα-
κτῆρα σου, καὶ μὲ αἰώνιες λαχτάρες παρηκολούθησα
'στά γρίγορα χρόνια—αἰῶνες γιὰ μένα—ὅλη τὴν ἀνά-
πτυξί σου μὲ κρυφὸ πόθο, νά προετοιμάσω γιὰ τὴν
ἀγάπη μας τὴν ψυχὴ σου.

* *

Τὸ ἕνα παρασύροντας τὰλλο κύλιαν 'στὴν αἰωνιότητα
τὰ τόσα χρόνια, χωρίς ἐγὼ νά μπορέσω νά σοῦ πῶ τὸ
μυστικὸ τῆς καρδιάς μου, γιατί δὲν εὐρῆκα ποτέ τὴν
ψυχὴ σου πρόθυμη. "Σὰν τὸν κατάδικο, ἀγαπημένη μου,
οὐκ τὸν δυστυχισμένο Σίσυφο τοῦ παραμυθιοῦ ποῦ ἀνέ-
βαζε τὴν πέτρα 'στὴ κορυφὴ καὶ ἐκείνη ἀχάριστη καὶ
σκληρὴ ξανακυλοῦσε 'στό βάραθρο, κάθε φορὰ. "Υπο-
φέρω καὶ ἀγωνιῶ. Τὰ προετοιμάζω ὅλα. "Ανατριχιάζω
'στὴ σκέψι πῶς θὰ σέ κάνω πειά μέτοχο τοῦ μυστικοῦ
μου Ξανοίγω τὴν εὐτυχία μου νὰ ξημερώνῃ. "Όλα θαμπά,
περιμένουν τὸ φῶς σου καὶ οὐ προβάλλεις μὲ τὴν ψυχρὴ
μορφὴ σου καὶ τὰ οὐβύνες ὅλα.

Τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης μου, τὸ μετέβαλες εἰς τρα-
γοῦδι τοῦ μαρτυρίου...

"Απηύδησα. Τὸ ποτήρι τῆς ἀπογνώσεως ὑπερεξεχείλισε.

* *

"Όλα τ' ἀνατριχιάσματα καὶ τὰ μαστικά εἶγη τῶν
ἄλλων μου πόθων, ὅλα μου τὰ τραγοῦδια καὶ ταξείδια
τὰ παράτησα. "Εννόησα καλὰ τὴν ὑποχρέωσι ποῦ ἔχω
πρὸς τὸν ἑαυτό μου καὶ πρὸς ἐσένα νά γίνω καλός. "Ε-
βαλα σημάια τὴν ἀγάπη μου καὶ ἀρχισα ν' ἀνεβαίνω
μὲ μεγάλῃν ὀρμῇ τὸν ἀνήφορο ποῦ φέρνει 'στὴ δόξα.

Πίστενα πάντοτε πῶς ὁ σημαιοφόρος δὲν θ' ἀργήσῃ
νὰ ἔλθῃ, ἢ "Αλκηστis—ἔ. σι σέ φαντάσθηκα—πίστενα
πῶς θὰ ἦτο κοντά μου καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἐλπίδα κατώρ-
θωσα νά ποδοπατήσω ὅλους τοὺς ἐγωϊσμοὺς νά περάσω

ἀνέπαφος ἀπὸ κάθε μῦθος· ἀλλὰ σὺ δὲν θὰ ἔλθῃς ποτέ,
κἀποια μυστικὴ θλίψι μοῦ τὸ ψιθύρισε, καὶ αὐτὸ ἴσα ἴσα
θέλω νά πῶ 'στὴ ψυχῇ μου—νά μὴ ζῇ πειά μ' ἐλπίδες.

* *

Δὲν εἶσαι κακὴ ὄχι· περικλείεις ὅλα τὰ στοιχεῖα ὥστε
νὰ εἶσαι τελεία· ὅμως πάντα γιὰ τοὺς ἄλλους. "Εγὼ
ἤμουν γιὰ σένα πάντα ὁ Δὸν Κάρολος, ἄλλος ἦτο ὁ
'Ερνάνης σου καὶ σὺ γιὰ μένα ἡ ἀδάμαστος Νεραΐδα κι'
ἀπὸ τώρα ἡ Βασίλισσα τῶν Περσασμένων.

Τελείωσε.

"Η ἄλυσσιδα ποῦ μᾶς ἤγωνε πρέπει νά σπάσῃ.

Εἶσαι γιὰ μένα ξένη πειά.

* *

Δὲν θὰ μὲ κατηγορήσῃς ὅμως ποτέ.

Τίποτε ἄλλο ἀπὸ σένα δὲν ἐλάτρευσα ἀπὸ τ' ἀνίκητα
μάτια σου καὶ τὴ ψυχὴ σου.

Γιὰ ἕνα πρᾶγμα λυποῦμαι μόνο :

"Απὸ τὴν ἐσωτερικὴ μου πάλη δὲν ἔμαθες τίποτε.

"Απὸ τὰ χίλια μοσχομυρισμένα γραμμата, ποῦ ἔγραφα
γιὰ σένα, κανένα δὲν ἔλαβες.

Σωροὶ κείνται 'στά σκότῃ τοῦ σурταριοῦ θαμμένα.

Τώρα πειά μ' αὐτὰ — τοὺς μόνους μάρτυρας — 'στό
πέρασμα τῶν χρόνων, θὰ κάνω τὸ μνημόσυνο τῆς ἀγά-
πης μου.

* *

"Αλλ' ὄχι σὶδὸ συναπάντημα τῶν ματιῶν μας, κἀποτε
κἀποτε ἐβλεπα διὲ δὲν σοῦ ἤμουν ξένος.

Κἀποτε ἡ ἡχὴ τῶν παλμῶν μου θὰ βρῆκε ἀντίλαλο
στὴ καρδιά σου, Μπορεῖ νὰ ἠπατήθῃ, ἀλλὰ μπορεῖ καὶ
νὰ μ' ἀγαποῦσες καὶ σὺ.

Τί ὠφελεῖ; "Ησσαν πάντα δειλῇ...

Καὶ ὅμως ἂν ἤθελες, θὰ ζούσαμε εὐτυχεῖς.

"Εγὼ τοῦλάχιστον ἤμουν ἔτοιμος καὶ κατὶ παραπάνω
ἀπὸ τὸ Δεσφδρὸ καὶ τὸν "Εδγάρδο τῆς Δουκίας νά κάνω
γιὰ σένα.

* *

Μὰ γιατί νά μιλῶ, γιατί νά θυμοῦμαι ἀνθρώπους
ξένους τώρα πειά γιὰ μένα; ;

Δὲν μὲ συνδέει πρὸς ἐσένα τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὰ θλι-
βερά μου τὰ περασμένα.

Τίποτε πειά δὲν μᾶς συνδέει, ἀγαπημένη μου...

Ι. Δ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΣ

